Nr. 152. Czwartek 6. Lipca 1871. **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. czerwca b. r. udzielić dyrektorowi urzędów pomocniczych przy czerniowieckim sądzie krajowym Józefowi Mayer z powodu przeniesienia go na własne żądanie w dobrze zasłużony stan spoczynku w uznaniu jego wieloletnich wiernych i skutecznych usług złoty krzyż zasługi.

Jego Excel. minister spraw wewnętrznych mianował adjunkta dyrekcyi urzędów pomocniczych Franciszka Kutschera dyrektorem przy urzędach manipulacyjnych w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Sześćdziesiąte trzecie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 3. b. m.

Na ławie ministrów zasiadł J. Excel. minister obrony krajowej jenerał baron Scholl. Ze strony rządu obecny był szef sekcyi baron Distler.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia odesłano wniesione petycye do komisyi odnośnych.

W drugiem i trzeciem czytaniu przyjęła izba ustawę o kredycie w sumie 82.000 złr. w celu oddania podatku dochodowego Lloyda austryackiego wspólnemu skarbowi.

Dep. Wolfrum zdawał potem sprawę z całorocznej czynności komisyi dla kontroli długów państwa. Izba przyjęła to sprawozdanie do wiadomości z dołączonemi rezolucyami i wyraziła komisyi uznanie za jej gorliwą sumienną i skuteczną pracę.

Dep. Klier zdawał potem sprawę o centralnem zamknięciu rachunków z budżetu królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, Izba udzieliła rządowi absolutoryum i uchwaliła rezolucyę, ażeby w przyszłości dochody i wydatki z funduszów religijnych i szkolnych wykazane zostały w budżecie państwa.

Następnie przyjęła izba zmiany zrobione przez izbę panów w ustawie o kolei żelaznej z Reichenberg do granicy pod Seidenberg.

W drugiem i trzeciem czytaniu przyjęła izba bez dyskusyi projekt do ustawy o przyznaniu miasta Tachau pożyczki w sumie 70.000 złr., która spłaconą ma być w sześciu rocznych ratach począwszy od roku 1875.

Z porządku dziennego nastąpiło potem sprawozdanie komisyi o ustawie o pensyi i zaopatrzeniu żandarmeryi. Ustawę tę przyjęła izba według wniosku komisyi w drugiem i trzeciem czytaniu. Bez dyskusyi przyjęła izba także ustawę o połączeniu Prateru z Marchfeldem i zmiany poczynione przez izbę panów w ordynacyi notaryalnej.

— Z memoryału uzasadniającego przedłożenia rządowe o udzieleniu akcyjnemu towarzystwu kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej koncesyi na przedłużenie tej linii ze Lwowa do granicy krajowej pod Tomaszowem wyjmujemy ustęp następujący:

Już od kilku lat żąda towarzystwo kolei lwowsko-czerniowieckiej koncesyi na budowę linii, któraby łącząc się z istniejącemi obecnie liniami tejże kolei doprowadzoną została przez Żółkiew i Rawę ruską do granicy galicyjsko-rosyjskiej pod Tomaszowem, a ztamtąd za staraniem tego samego towarzystwa albo też innego do Łukowa lub innego punktu kolei warszawsko-terespolskiej. Rzut oka na kartę europejskich kolei żelaznych wystarcza, ażeby ocenić wielką doniosłość tego przedsiewzięcia, a zwłaszcza dla kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej. Kolej ta bowiem łącząc z jednej strony Gałacz, z drugiej Odessę z Warszawą, Gdańskiem i Szczecinem, rozciągając się od morza czarnego aż do Bałtyku, stałaby się linią bardzo ważną dla europejskiego ruchu handlowego.

Według projektu przedłożonego przez jeneralną dyrekcyę kolei lwowsko-czerniowieckiej a poźniej zmodyfikowanego odległość od Lwowa aż do granicy galicyjsko-rosyjskiej pod Tomaszowem wynosi 41.791 sążni albo 10·4475 mil, i dzieli się pod względem technicznych trudności w budowie na następujące trzy części:

Pierwsza część ze Lwowa do Żółkwi wynosi 15.600 sążni albo 3·9 mil;

druga część z Żółkwi do Rawy wynosi 15.300 sążni albo 3·825 mil;

trzecia część z Rawy ruskiej do Tomaszowa nad granicę wynosi 10.890 sążni alba 2·722 mil.

Oprócz Lwowa na całej linii zaprojektowano następujące stacye: Rozdół, Żółkiew, Dobroszyn, Rawa ruska, Małe Mosty i Tomaszów.

Rzeczywiste koszta budowy i urządzenia całej linii ze Lwowa do Tomaszowa wyniosą według wykazu zmodyfikowanego przez jeneralną inspekcyę kolei austryackich 6,351.244 złr. albo 607.920 złr. za milę. Suma 607.920 złr. zebrana po najmniejszym kursie 84% wyniesie 723.714 złr.

Ponieważ budowa potrwa dwa lata a procenta płacone być muszą w srebrze, wyniosą one wraz z kosztami na zebranie całej sumy potrzebnej 51.693 złr. Na zebranie wskazanego w art. 5. funduszu rezerwowego w sumie 50.000 złr. od mili potrzeba 59.523 złr. Kapitał gwarancyi za milę wyniesie 834.930 złr., a 5% od tego kapitału 41.746 złr.

W artykule pierwszym projektu do ustawy przyjęto nu ten cel okrągłą sumę 41.000 złr.

Przytem podnieść należy tę okoliczność, że utworzenie odpowiedniego funduszu rezerwowego z dotychczas zrobionych doświadczeń okazało się bardzo pożytecznem dla skarbu państwa dającego gwarancyę. Z tego funduszu bowiem, a względnie z procentów opędzić można koszta większych i nieprzewidzianych rekonstrukcyjnych robót, które w braku takiego funduszu musianoby pokrywać dochodami z ruchu.

Z określonego w artykule drugim skumulowania gwarancyi dla wszystkich trzech przestrzeni (Lwów-Czerniowce, Czerniowce-Suczawa i Lwów-Tomaszów) wynikłaby znaczna korzyść dla dającego gwarancyę skarbu państwa, gdyby tylko jedna z tych linii przyniosła rentę przewyższającą zagwarantowany dochód czysty. Korzyści wynikające z prowadzenia wspólnego rachunku dochodów ze wszystkich trzech linii, wzgląd na postępowanie z innemi kolejami w podobnych wypadkach, a wreszcie i słuszność sama wymaga, ażeby nawet co do ewentualnych zaliczek ze skarbu państwa linia Lwów-Czerniowce tak samo jak inne linie uwzględniona została.

Te postanowienia, tudzież wszystkie korzyści przyrzeczone w pierwszym i drugim artykule wejść mają w życie według postanowienia artykułu czwartego dopiero wtedy, gdy projektowana linia połączoną zostanie z koleją Warszawsko-Terespolską i pod warunkiem, że wybudowanie linii łączącej kolej Lwowsko-Tomaszowską z Warszawsko-Terespolską zostanie w ciągu roku od dnia wydania koncesyi zapewnionem, a między Rosyą a Austryą zawarty zostanie układ w tej sprawie.

Artykuł piąty projektu do ustawy zawiera postanowienia, które nie są zawarte w koncesyach wydanych dla innych kolei żelaznych. I tak punkt pierwszy stanowi, że utworzony ma być fundusz rezerwowy, do którego wpłynie z samego kapitału na budowę przeznaczonego 50.000 za milę. W trzecim punkcie 5. artykułu stanowi projekt do ustawy, że z chwilą otwarcia ruchu na nowo wybudowanej kolei towarzystwo kolei lwowsko-czerniowieckiej zaprowadzi nie tylko na nowej linii, lecz także i na innych taryfy austryackiej kolei północno-zachodniej unormowane w ustawie z 1go czerwca 1868. Punkt piąty tegoż artykułu stanowi, że koncesya na kolej ze Lwowa do Tomaszowa zgaśnie równocześnie z koncesyą na linie Lwów-Czerniowce i Czerniowce-Suczawa, t. j. w r. 1957.

Artykuł szósty stanowi, że warunki ustanowione dla kolei lwowsko-czerniowieckiej ustawą z 1. stycznia 1864 r. zastosowane mają być także i do linii projektowanej, o ile osobno dla niej wydana ustawa nie zawiera odmiennych postanowień.

Berlin. Niemiecka Rada związkowa zajmie się wkrótce projektem do ustawy, zmieniającej wewnętrzne urządzenie sądów w Alzacyi i Lotaryngii. Ustawa ta wprowadza nową instytucyę sądową, a mianowicie trybunał apelacyjny pod nazwiskiem: sąd wyższy. Językiem urzędowym jest język niemiecki; jednakowoż mogą strony na własny koszt żądać wydania uchwał w tłómaczeniu francuskiem. Jeżeli strony nie umieją po niemiecku, w tym razie mają sądy handlowe, sądy pokoju i policyjne we francuskim urzędować języku. Wyroki zaczynają się następującą formułą wstępną: „W imieniu Jego cesarskiej Mości cesarza niemieckiego. My Wilhelm z Bożej łaski cesarz niemiecki, król pruski oznajmiamy i uwiadomiamy niniejszem i t. d.“ — Drugi projekt przedłożony Niemieckiej Radzie związkowej odnosi się do czynności bankowych pruskiego banku w Alzacyi i Lotaryngii. — „Sp. Ztg.“ donosi pod dniem 1go lipca: „Cesarz był w skutek cierpień reumatycznych zmuszony, odłożyć podróż, którą miał odbyć do Hanoweru; nie wiadomo także dotąd, kiedy cesarz będzie mógł do Ems odjechać. W pałacu cesarskim nie było wczoraj recepcyi.“

— Walka pomiędzy katolikami w Niemczech a półurzędowemi organami rządu pruskiego nie ustaje. Na ostatnie zaczepki „Kreuz Ztg.“, „Norddeutsche Allgemeine Ztg.“ itd. odpowiada teraz w organie katolików, „Germania“, biskup moguncki ksiądz baron Ketteler, co następuje:

„Przy powrocie moim z urzędowej podróży objawiono mi z różnych stron życzenie, żebym ogłosił w dosłownem brzmieniu pismo kardynała Antonellego z dnia 5. czerwca, dotyczące jego wysłowienia się o frakcyi centrum w parlamencie. Nie waham się życzeniu temu zadość uczynić. Spowodowany byłem prosić kardynała Antonellego o bliższe objaśnienie rzekomego potępienia przez niego zachowania się frakcyi centrum przez pismo posła do parlamentu hrabiego Frankenberga do wyborców z dnia 17. maja, w którem jest powiedziane: „„Kardynał Antonelli korzystał ze sposobności, ażeby wyrazić swoje niezadowolenie z postępowania frakcyi centrum w parlamencie niemieckim. Do orzeczenia wydanego przez sławnego ministra Jego Świątobliwości nie mam naturalnie nic do dodania.““ Dotąd uważałem za stosowne ignorować pogłoski o zganieniu frakcyi centrum ze strony kardynała Antonellego. Nnosiły one na sobie za oczywisty stępel wewnętrznego nieprawdopodobieństwa, ażeby miały zasługiwać na uwzględnienie. Twierdzenie jednakże hrabiego Frankenberga zmieniło położenie rzeczy. Jakkolwiek dziwnem każdemu wydawać się musiało, ażeby mąż, który się nie wzdrygał wypowiedzieć świeżo w parlamencie zdania, obrażającego jak najgłębiej godność Stolicy Apostolskiej, dziś się mógł odwoływać na orzeczenie „„sławnego ministra Jego Świątobliwości““, to jednakże twierdzenie jego musiało w błąd wprowadzić opinią publiczną. Na moje zapytanie otrzymałem następujące pismo z dnia 5. czerwca: „„Z pisma Pańskiego z dnia 28. maja dowiedziałem się, iż nieprzyjaciele kościoła ogłosili w niemieckich gazetach, jakobym ja miał był zganić postępowanie katolickiej frakcyi w niemieckim parlamencie. Że się coś podobnego stało, nie mało mnie zasmuciło. Ażebyś jednakże Pan wyraźnie i jasno się przekonał, jak rzecz się ta miała, donoszę Mu iż na podstawie wiadomości dziennikarskich, ogólnie sprawę przedstawiających, że kilku katolików w parlamencie złożyło wniosek o ujęcie się za Stolicą Apostolską, wyraziłem się w rozmowie z bawarskim posłem i obecnym reprezentantem niemieckiego państwa, iż uważam zamiar spowodowania parlamentu do oświadczenia się za interwencyą w obronie władzy świeckiej kościoła za przedwczesny. Powinni bowiem posłowie ci korzystać byli ze sposobności obrad nad odpowiedzią na mowę tronową. Podług tego łatwo osądzić, że w owej rozmowie żadną miarą nie zganiłem dążności katolickich posłów do popierania dobra kościoła i praw Stolicy świętej, gdyż nie może ulegać wątpliwości, że posłowie ci w obec zakusów, jakie czyniono, ażeby ich do milczenia zmusić, korzystać będą z każdej stósownej okoliczności, ażeby uczynić zadość swemu obowiązkowi sumienia, do którego należy bronienie religii i praw naczelnika kościoła.““

Z listu tego wywodzi ks. biskup Ketteler, że kardynał Antonelli bynajmniej nie zganił postępowania frakcyi katolickiej w niemieckim parlamencie i wypowiada: „Odbieram z najwyższem oburzeniem oskarżenie, jakie niemiecki poseł z upoważnienia kanclerza państwa księcia Bismarcka podług brzmienia pisma jego do hrabiego Frankenberga z dnia 19. czerwca włożył urzędownie w usta kardynałowi Antonellemu. Przyzwyczajeni wprawdzie jesteśmy do podobnych zarzutów ze strony całkiem nieprzyjaznej nam prasy, lecz boleśnie dotknąć nas musiało, że takie same zarzuty poczynione obecnie zostały z miejsca, któreby stać powinno wy-

soko po nad owemi stronniczemi namiętnościami. Takie jednakże doświadczenia nie powstrzymają nas od pokładania nadziei w przyszłości i od spokojnej pracy w wielkiem dziele jedności Niemiec. Nadejdzie już sam przez się czas, w którym słuszniejszy wyrok wydany będzie usiłowaniach tych mężów, którzy nigdy zrzec się nie mogą zasad prawdy i sprawiedliwości za pozorną korzyść chwilowych rezultatów."

Paryż. Wszystkie dzienniki francuskie zajmują się nową pożyczką francuską. „Constitutionel" pisze: „Łatwość, z jaką zrealizowano dwa miliardy pożyczki nie jest zdarzeniem małej doniosłości Wiele by można powiedzieć o źródłach, z których pieniądze płyną, dlaczego dotąd pieniędzy nie było, i dlaczego teraz właśnie nagle się pojawiły; lecz wszystko to pomijamy milczeniem, i zaznaczamy fakt, że Francyi po doznanych klęskach moralnych i politycznych, zostało jedno, t. j. pieniądze. Pokazuje się z tego, że mieliśmy dość środków, a jednak zostaliśmy zwyciężeni. Majętni i zwycięzeni! Nasuwa się pytanie czy nie lepiej by było, gdybyśmy mieli więcej zasobów moralnych niż materyalnych. Naród, który wszystko zapłacić może, przyzwyczaja się wszystko pieniądzmi zbywać.

Pomimo świetnego powodzenia nowej pożyczki położenie skarbu państwa nie przestało być dość kłopotliwem. Należy sobie bowiem uprzytomnić, że oprócz 5 miliardów kontrybucyi koszta wojenne Francyi wynoszą blisko 3 miliardy, na które składają się: 750 milionów w 3 procentowej reszcie, zaciągniętych przez rząd Napoleona III., 25 milionów zaciągniętych przez delegacyą rządową w Tours, 13.330 milionów pożyczonych z banku francuskiego i 300 milionów z kas oszczędności. — Nadmienić tutaj warto, że pomimo tak olbrzymiego ubytku gotowizny z banku francuskiego, bilety bankowe nie straciły przecież na wartości a agio złota dotąd bardzo nieznacznie tylko się podniosło — Ponieważ dalej według przedłożonego przez p. Pouyer-Quertier obliczenia niedobór na rok 1870 wynosi 645 milionów, na rok bieżący zaś 986 milionów, razem więc przeszło 1600 milionów, z których wedle powyższego bank francuzki tylko 1300 milionów pokrył, przeto pozostaje jeszcze 306 milionów niepokrytych. P. Pouyer-Quertier sądzi, że z nowej pożyczki pozostanie po uiszczeniu się z płatnych rat kontrybucyi wojennej jeszcze 650 milionów, od których odciągnąć wypada wzmiankowane 300 milionów niedoboru, tak że pozostałoby jeszcze 350 milionów z funduszu na rok przyszły. Zwykłe jednakże dochody nie wystarczyłyby na przyszłość na pokrycie prowizyi od długów państwa, umorzenie nowych pożyczek i wyrównanie niedoboru, ile że pan Thiers zmniejszenie budżetu wojskowego uważa za nie będące na czasie, ponieważ zdaniem jego potrzeba silnej armii chociaż nie przeciw nieprzyjacielowi zewnętrznemu to dla utrzymania porządku w kraju. Dla tego też minister przedłożył zgromadzeniu narodowemu plan finansowy, w którym jako przeciwnik zasady wolnego handlu proponuje nałożenie nowych podatków na płody surowe jako to: wełnę, jedwab, len, konopie, a znaczne podwyższenie niektó ych już istniejących jak stemple, głównie zać ceł. Wszakże plan ten, którego wykonanie ma przysporzyć państwu 488 milionów dochodu, znalazłszy w zgromadzeniu narodowem dość licznych przeciwników, surowej podlega krytyce i zapewne niejednej dozna zmiany. Komisya budżetowa przyjmowała świeżo deputacyą dziennikarzy, która przybyła protestować przeciwko wprowadzeniu na nowo niedawno zniesionego stempla od dzienników.

Sprawa wyborów uzupełniających, około której krzątały się w ostatnim czasie wszystkie stronnictwa, a najgorliwiej podobno zwolennicy excesarza śp. Roucher, Clement Duvernois obecnie redaktor naczelny wychodzącego w Paryżu „Avenir Libéral", Hausmann inne dzisiaj już rozstrzygnięte. O wypadku ich jednakże objaśnić może dopiero telegram, gdyż w Paryżu n. p. ogłoszono w ostatnich dniach aż sześć list kandydatów rozmaitych odcieni stronnictwa republikankiego, nie licząc listy legitymistów, bonapartystów i t. d. Widoczna ztąd, że nie przyszło do porozumienia pomiędzy republikanami umiarkowanymi a skrajnymi, co prawdopodobnie ten wywrze skutek, że tylko kandydaci, których na kilku listach umieszczono, konieczną liczbę głosów uzyskają. Wnosząc z objawów przychylności dla Gambetty na kilku z ostatnich zgromadzeń przedwyborczych w Paryżu cieszy się były dyktator znacznie większą popularnością u ludności paryzkiej niż początkowo mniemano; wybór więc jego zdaje się nie podlegać wątpliwości. Na prowincyi duchowieństwo gorliwie popiera kandydatów legitymistycznych. Były prefekt Sekwany p. Hausmann oświadczył w „Paris Journal", że kandydatury nie przyjmuje. W każdym razie wybory uzupełniające dokładniej odbiją usposobienie kraju, niż wybory dokonane za rządów delegacyi w Tours. Ostatnie bowiem przyszły do skutku pod pewnym naciskiem rządu i okoliczności, gdy tymczasem okólnik ministra spraw wewnętrznych p. Lambrecht w sprawie zachowania się urzędników przy wyborach jednomyślnie wszystkich stronnictw zyskał uznanie.

Posiedzenie zgromadzenia narodowego z dnia 27 z. m. bolesne w całej Francyi wywarło wrażenie. Na porządku dziennym było rozpoczęcie obrad nad prawem o nowej organizacyi rad juneralnych. Wprzód jednakże wstąpił na mownicę książę d'Audiffret Pasquier, aby jako prezes komisyi 60, wybranej celem zbadania kontraktów zakupna broni, zawartych przez delegacyą w Tours, zdać tymczasowe sprawozdanie o wypadku śledztwa przeprowadzonego przez rzeczoną komisyą. Mowa jego była gwałtowną, lubo ze wszech miar uzasadnioną, filipiką przeciw nadużyciom i oszustwom, jakich się dopuścili nietylko fabrykanci broni, ale nawet ajenci rządu francuskiego, jak n. p. p. Pl.ce, jeneralny konsul francuski w Nowym Jorku. Wykazało się bowiem, że p. Place zakupił na rachunek rządu 6000 karabinów Snidera i 5790 Robertsa, z których pierwsze wcale użytemi być nie mogły, drugie zaś bardzo małą miały wartość. Nadto nabył 17 kartaczownic systemu Gattling, za które kazał sobie zapłacić 35 procent nad wartość. P. Place kupował bowiem od siebie samego, podsunąwszy sekretarza swego jako sprzedającego. Po mowie p. d'Audiffret Pasquier nastąpiły ogólne rozprawy nad wspomnianem wyżej prawem, w których znaczna liczba posłów głos zabierała.

Aresztowania członków i stronników komuny nie ustają tak w Paryżu, jako też Boulogne, Dieppe, a mianowicie Calais, dokąd komuniści przybywają, aby na łódkach rybackich ujść do Anglii, i gdzie w przecięciu dziennie po 20 ich chwytają Tylko śladu Feliksa Pyata, o którego rządowi wielce chodzi, dotąd znaleść nie zdołano. Przeszukiwania domów w Paryżu doprowadziły świeżo do wynalezienia 4000 karabinów i 1400 bomb w 11, 13 i 14 okręgu. Nadto udało się wreszcie odkryć w podziemiach Paryża drukarnią, z której do ostatniej chwili wychodziły plakaty, przylepiane w nocy na rogach ulic w niektórych częściach miasta. Długi czas sądzono, że plakaty te przychodzą z Anglii lub Belgii. — Z więzienia w Wersalu uszedł członek komuny Leon Meillet i to przy pomocy deputowanych Edmunda Turquet i jenerała Chanzy, z których pierwszy miał go u siebie przez 20 dni w roli sekretarza, drugi zaś o paszport do Belgii mu się wystarał. Oburzenie zgromadzenia narodowego, a przynajmniej jego prawicy, było z tego powodu niesłychane. Tymczasem p. Turqet ogłosił w dzienniku „Gaulois" następujące usprawiedliwienie w formie listu do przyjaciela: „Drogi przyjacielu! Donosisz mi, że o zachowaniu się mojem w sprawie Leona Meillet różnie sądzą i że niektórzy ludzie surowo postępek mój krytykują. Dziwi mnie ta krytyka. Leon Meillet ocalił mi życie, gdy zostałem uwięzionym 18. marca. Byłem jego dłużnikiem i czułem się szczęśliwym, że mogę uiścić się z długu ocalając tego, który mnie ocalił. Gdy ci, którzy mnie krytykują, przejdą przez próby, jakie jenerałowie Chanzy, de Langourriau i ja przebyliśmy, wtedy zrozumią postępowanie moje i nie będą mnie ganili. Twój Edmund Turquet, deputowany z Aisne."

Kronika.

— Dziś o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w sali ratuszowej nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej Na porządku dziennym: ciąg dalszy obrad nad oświetleniem gazowem.

— Najjaśniejszy Pan wyraził zupełne najwyższe uznanie byłemu dyrektorowi kancelaryi komercyalnej przy c. k. ambasadzie w Paryżu dr. Wilhelmowi Schwarz baronowi Senborn za jego odważne i pełne poświęcenia postępowanie w czasie oblężenia Paryża i rewolucyi. Z tego samego powodu udzielił Najjaśn. Pan honorowemu radcy legacyjnemu baronowi Hübner krzyż kawalerski orderu Leopolda, sekretarzowi kancelaryi przy ambasadzie Aleksandrowi baronowi Vesque-Püttlingen krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa, woźnemu ambasady Jerzemu Allen złoty krzyż zasługi, stróżowi Paul Le Duc srebrny krzyż zasługi z koroną, kredencerzowi Piotrowi Bohan i portyerowi Juliuszowi Glorian srebrny krzyż zasługi.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem miesiąca kwietnia b. r. chorych 723, do tych przybyło w miesiącu maju r. b. 442, było zatem w miesiącu maju rb. leczonych chorych 1156. Z tych wydalono wyzdrowiałych 360, nieuleczonych 70, umarło 38. razem 469; pozostało z końcem maja rb. 696, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 101, na oddziale chorób zewnętrznych 60, na klinice chorób wewnętrznych 8, na klinice chorób zewnętrznych 11, na oddziale chorób kobiecych 14, na oddziale chorób skórnych przedłużnych 21, na oddziale chorób kiłowych 111, na oddziale chorób ocznych 49, na oddziale obłąkanych 277, na oddziale położnic kobiet 31, dzieci 13. Najniższy stan chorych był na dniu 30go maja wynoszący 681, średni dnia 9 maja wynoszący 711, najwyższy dnia 27 maja wynoszący 726. Stosunek wyzdrowienia wynosił 31.76 odsetek stosunek śmiertelności zaś 3.33.

— Zmarły niedawno we Lwowie książe Kazimierz Lubomirski właściciel posiadłości Równo w gub. Wołyńskiej, znany był szeroko jako cichy i dobry człowiek, a przytem nie bez talentu kompozytor mnogich pieśni i tańców, między któremi odznaczały się mazury na fortepian. Kompozycyi tych drobnych wyszło dużo w Lipsku i w Warszawie. Próbował także sił swoich w kompozycyi większego rozmiaru, coś w duchu opery podobno — a uwerturę jego jedną grano nawet w teatrze warszawskim. Od lat już około dziesięciu przebywał stale w swym majątku, dotknięty ciężką niemocą. Nie pozostał jednak zupełnie bezczynny. Jeśli sparaliżowana ręka nie dozwalała mu kreślić melodyi, to dyktował tłumaczenie dzielek, które go zajęły. Z tego rodzaju prac, o której wiemy, pozostała w rękopiśmie „Podróż po Egipcie."

(Gaz. pol.)

(Wiadomości dyecezyalne). D. 5. czerwca 1871 umarł w Batiatyczach powiecie żółkiewskim, dyecezyi przemyskiej, pleban gr. kat. ks. Jędrzej Decykiewicz.

Do parafii tego probostwa należy 2093 dusz, główne uposażenie stanowią 99 morgów ról, łąk i pastwisk w dobrej glebie, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 159 zlr. w. a., ku czemu fundusz religijny dopłaca rocznie 156 zlr. uzupełniając w ten sposób kongruy do 315 zł. w. a.

(Nieszczęsne wypadki.) W Stabaszu w powiecie Mościskim utonął 19. z. m. Abel Griff syn szynkarza z tejże wsi. — W Sużdowie w powiecie Czortkowskim znaleziono 15. czerwca w stawie nieżywe dziecię płci męzkiej które wrzucone tam zostało przez nieznajomego sprawcę. — W Tyśmienicy w powiecie Tłumackim powiesił się 28. bm. Dmytro Krytyk włościanin z Chomiakówki.

(Pożary.) Dnia 21. czerwca zgorzała w Hałcnowie w powiecie Bialskim stodoła włościańska. Ogień był podłożony. Szkoda wynosi 200 zł. Dnia 27. czerwca zgorzała w Leszczatowie w powiecie Sokalskim zagroda włościańska. Ogień wybuchł wskutek uderzenia piorunu. Dnia 19. czerwca zgorzały w Struszowie w powiecie Drohobyckim trzy zagrody włościańskie. Ogień wybuchł wskutek uderzenia piorunu. Szkoda wynosi 850 zł. Dnia 18 czerwca zgorzała w Korabinie w powiecie Kolbuszowskim stajnia i dom włościanina. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 300 złr. Dnia 19. czerwca zgorzała w Dolinie stajnia i dom jeden. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1100 złr. D. 25. czerwca zgorzała w Czyżówce w powiecie Chrzanowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 300 zł.

(Skarby zatopione.) Gdy w roku 1815 jenerał hiszpański Morillo ujrzał się zmuszonym zaniechać stanowczo nadziei pokonania rzeczpospolitych Ameryki południowej i wezwał wszystkich stronników rządu swego by razem z nim wsiedli na okręt i odpłynęli do Hiszpanii, wielu wraz z bogactwami swemi ratowało się na okręt „San Pedro de Alcantara" w zatoce Cumana stojący. Przed odpłynięciem atoli, statek spłonął, i cały ładunek zatonął. Podczas czterykroć już czynionych usiłowań, zdołano wydobyć z dna morskiego 300,000 dolarów w monecie srebrnej; pozostałą jednak wartość zatopionych bogactw w złocie, srebrze i kosztownościach, obliczają na 5 do 7 milionów dolarów. Obecnie Towarzystwo amerykańskie robót podmorskich „submarin company" pod prezydencyą jen Burnside'a, zawarło umowę z rzeczpospolitą wenezuelską pod warunkiem, że czwartą część skarbów zatopionych jakie uda się z głębi morskich wydostać, zwróconą zostanie władzom wenezuelskim, i wysłano już w tym celu z Nowego-Yorku do zatoki Cumana okręt Nellie Goy, zaopatrzony we wszystkie narzędzia i przyrządy do przedsięwzięcia tego potrzebne.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Mielec, 5. lipca godz. 2ga po południu. Wylewy sprawione dnia 30. czerwca w Mieleckim powiecie wielkie zrządziły spustoszenia.

Berlin, 4. lipca. „Nordd. allg. Ztg." rozbiera w artykule wstępnym mowę ostatnią hr. Beusta mianą w delegacyi z Rady państwa, i mówi: Jeżeli stanowczo pokojowe widoki, które stawiał hr. Beust, są w ogóle bardzo pocieszające, to szczególniej odnosić się to powinno do tych ustępów, które się zajmują stosunkami cesarstwa niemieckiego Wiadomo, że stosunki te są przyjacielskie, a z żywem zadowoleniem dowiedzą się w całych Niemczech, że kanclerz austryacki przekonanym jest o trwałości tej przyjaźni. „Nordd. allg. Ztg." zgadza się zupełnie z tem szczególnie, co hrab. Beust mówił o dawnym Związku niemieckim, mianowicie że utrzymanie pokoju zawdzięczać wypadało nadewszystko łącznemu i nieprzerwanemu wspólnemu działaniu Austryi i Prus. Z uchyleniem przedmiotu spornego, to jest, które z obu państw ma prowadzić rej w Niemczech, ustał wszelki powód, jak wykazał hr. Beust, współzawodnictwa między Prusami i Austryą. W ten sposób hrabia Beust udowodnił słuszność tego zapatrywania się, że rozdział Austryi i Prus spełniony w pokoju prażskim, stał się podstawą przywrócenia dobrego porozumienia się obu krajów.

Książę Bismark wyjechał dziś do Varzina, gdzie będzie pił wody, a w połowie ierpnia wyjedzie do kąpiel morskich.

Berlin, 4. lipca „Reichs Anzeiger" ogłasza ustawę, na mocy której ustawy i rozporządzenia wydawane na Alzacyę i Lotaryngię otrzymują moc obowiązującą przez obwieszczenie ich w dzienniku ustaw dla tych krajów, wydawać się mającym w urzędzie kanclerza. „Börsen Ztg." do osi, że wczoraj 100 milionów talarów po większej części w wekslach na długi termin, wypłaconych zostało przez rząd francuski na rzecz wynagrodzenia kosztów wojennych.

Berlin 4. lipca. Pod względem podróży Cesarza

Wilhelma do Ems, nic jeszcze nie jest postanowionem. Królewicz z żoną wyjeżdża do Anglii.

Paryż 3. lipca. Na zgromadzenie narodowe wniesione było sprawozdanie komisyi nad wnioskiem ustawy, zabraniającej deputowanym przyjmować płatne urzędy publiczne. Komisya przemawia za przyjęciem. Następnie rozbierano ustawę o kaucyach dziennikarskich. Prejekt znajdował licznych przeciwników. Picard zbijał zarzuty Bethmonta, który twierdził, że ustawa o kaucyach stwarza monopol. Monopol powstaje jedynie przez samowolne zobowiązanie otrzymywania pozwolenia. Dwa są systemy: jeden zupełnej wolności druku drugi dania jej normy liberalnej. Picard odwołuje się do ostatnich wypadków, aby wykazać konieczność niejakiego ograniczenia Jaubert mówi za ustawą z punktu interesów prywatnych. Jutro dalszy ciąg rozpraw.

Paryż 3. lipca Kandydaci „rewindykacyi narodowej" sami jedni zostali wybrani kilka razy. Faidherbe trzy razy, pułkownik Denfert dwa razy. Wybory w Paryżu wykazały w 166 sekcyach na 3.0: Wołowski 64.500 głosów, André 60.200, Corbon 42.500, Gambetta 42 300, Flavigny 41.800, Kestner 39.800, Freppel 39.100. Zapewne dopiero jutro wiadomy będzie rezultat.

Paryż 4. lipca wieczór. Ostateczny rezultat wyborów na prowincyi jest ten, że większa część wybranych deputowanych należy do listy umiarkowanych republikanów, dalej przychodzą radykalni republikanie, a około 10ciu należy do stronnictwa liberalno-konserwatywnego. Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia narodowego uchwalono przedłużyć termin wypłacalności weksli, tudzież postanowiooo przystąpić do drugich obrad nad projektem ustawy o składaniu przez dzienniki kaucyi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Żółkiew		Brzeżany		Łysin		Tarnopol			
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	12	4	26	4	80	4	71	—	—
„ żyta	2	77	2	28	3	—	2	46	—	—
„ jęczmienia	2	10	1	46	2	40	2	15	—	—
„ owsa	1	60	1	22	1	40	1	60	—	—
„ grochu	3	57	3	—	4	50	3	26	—	—
„ hreczki	2	20	2	—	—	—	2	72	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	3	75	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	27	1	40	1	45	1	22	—	—
Cetnar siana	1	—	1	60	1	50	1	97	—	—
Sąg drzewa twardego	9	—	7	—	7	50	10	20	—	—
„ „ miękkiego	8	—	5	80	5	50	12	50	—	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	—	—	18	—		—	—
Miara wina	—	—	—	—	—	60	—	75	—	—
„ piwa	—	—	—	18	—	—	—	18	—	
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	40	—	30	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	50	—	70	—	—

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Borzyko R., z Rosyi. — Horodyski Oskar, z Krogulca.

Hotel europejski: Pp. Kępliez S., z Borszczowa. — Marczewski K, z Podhajczyk. — Rokicki J., z Sambora. — Thulie A., z Rzepniowa.

Hotel angielski: Pp. Bronierski L., z Toszczawy. — Cienski B., z Tomaszowic. — Gołębski M., z Sławentyna. — Korewicki A., z ros. Podola. — Mrozowicki J., z Bednarówki. — Skibniewski B., z Kamieńca. — Treter H., z Laszek. — Zwolski J., z Bryńca. — Ochl A., c. k. porucznik, z Czerniowiec.

Hotel Langa: Pp. Hr. Ludich H., c. k. major, z Stanisławowa.— Petro T., major multański, z Jass

Hotel Warszawski: P. Rzęchowski R., c. k starosta, z Rohatyna.

Hotel Kuhna: P. Padlewski S., z Perepelnik.

Pod białym koniem: P. Papara H., z Zubowmosta.

Hotel podolski: Pp. Glixelli T., z Chodorkowic. — Listowski A., z Koropca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5 lipca.

Pp. Hr. Dzieduszycki W, do Medowa. — Hr. Karwicki J., do Rosyi. — Hr. Łoś A., do Halicza. — Kniaziołucki W., notar., do Rohatyna. — Gostyński A., do Podszumlaniec. — Kęplicz W., do Romanowa. — Noel de Lasser Z., do Warszawy. — Rojewski K., do Krakowa. — Sobieszczański K., do Królestwa. — Tieber H, do Oświęcima. — Ulaniecki W., do Słobudki.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.

Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.

Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
3	734·17	733·01	732·83	733·34	17.5	25·0	21 0	21·17	13 3	17·5	15·7	15·50	90	75	85	8·33	10	8	3	7 0	S 1	SW 1	S 1	4	6	7	5·7	5 42 ⋮

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 5. lipca. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	248	—	249	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	50	175	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	120		121	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	50	85	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	10	75	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	80
„ cesarski	—	—	—	—	5	75	5	82
Napolendor	—	—	—	—	9	73	9	82
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	95	10	12
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62½	1	63½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	84
srebro	—	—	—	—	121	—	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. lipca 1871.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.95	69.05
od kwietnia do października po 5%	69.10	69.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wył. z r. 1839 całe losy	297.—	298.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	297.—	298.
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	100.70	100.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.75	113.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	127.75	128.—
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73 50	74 —
Galicyi	75.20	75.50
Niższej Austryi	97.25	97.50
Siedmiogrodu	76 50	77.—
Węgier	80.—	80.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	258.75	259 25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	286.10	286.30
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	940.—	950.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	775.—	777.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	575.—	576.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.25	221.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2145	2155
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	248.50	249.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.75	175.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	413.50	414 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178.60	178.80
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	75.40
„ „ „ po 5%	84.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.60	90.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.10	92.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.30	89.60
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	106.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.25	100.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	176.50	177.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.50	44.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.50	25.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	102.85	103.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	100.50	102.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.—	103.—
Hamburg za 100 M. B.	90.60	90.60
Londyn za 10 ft. szt.	122 60	122.75
Paryż za 100 fr.	48.10	48.15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.82	5.84
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.80	9.80½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.75	121.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	30
„ „ w srebrze	68	85
Losy z 1860 roku	101	20
Akcye banku wiedeńskiego	774	—
„ „ kredytowego	286	60
Londyn 10 funtów szterlingów	123	25
Srebro	121	—
Napoleondor	9	81½
Dukat	5	80

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1515 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 28422. Z powodu ustanowienia głównego urzędu cłowego II klasy na dworcu kolei żelaznej w Podwołoczyskach (Zadniszówce) są do obsadzenia:

1. Posada poborcy w IX klasie dyet z roczną płacą 900 złr. w. a. wolnem pomieszkaniem lub 10% datkiem na pomieszkanie z obowiązkiem złożenia kaucyi.

2. Posada kontrolora w X klasie dyet z roczną płacą 800 złr. w. a., wolnem pomieszkaniem lub 10% datkiem na pomieszkanie z obowiązkiem złożenia kaucyi.

3. Posada oficyała cłowego w XI klasie dyet z roczną płacą 700 zł. w. a. i obowiązkiem złożenia kaucyi.

Ubiegający się o te posady mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych i złożenia z dobrym postępem egzaminu ze znawstwa towarów i postępowania cłowego w przeciągu czternastu dni wnieść do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Kompetenci, którzy służyli przy urzędzie cłowym na kolei żelaznej ustanowionym, otrzymają przed innymi pierwszeństwo.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 30. czerwca 1871.

(1471 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 4642-R. sz. kr. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs na dwie posady nauczycielskie z zakresu filologii klasycznej opróżnione w c. k. akademickiem gimnazyum lwowskiem, z płacą roczną 800 zł. w. a. i dodatkiem lokalnym 150 zł. w. a., według ustawy z dnia 9. kwietnia 1870.

Kandydaci mają wnieść podania do końca lipca b. r. zaopatrzone potrzebnymi dokumentami do Rady szkolnej krajowej wprost, lub jeżeli już są w służbie publicznej za pośrednictwem przełożonej władzy

Nadmienia się prócz tego, że jedna z opróżnionych powyższych posad nadaną będzie kandydatowi, który udowodni znajomość jezyka ruskiego jako wykładowego w klasach niższych tegoż gimnazyum.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. czerwca 1871.

(1473 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2161. Miasto Sniatyn rozpisuje do przyjęcia oprawcy za roczną płacę w kwocie 120 zł. i wolnem pomieszkaniem z opałem tegoż konkurs do ostatniego lipca 1871.

Do pełnienia obowiązków oprawcy uzdolnieni mają się w przeznaczonym terminie do urzędu gminnego zgłosić i świadectwo moralności okazać.

Zwierzchność gminna miasta.

Sniatyn, dnia 25. czerwca 1871.

(1475 3—3) **E d y k t.**

L. 2564. C. k. sąd powiatowy w Dukli postanawia dla nieobecnego Leizora Spiry celem doręczenia uchwały z dnia 22. grudnia 1870 l. 4516 dozwalającej 1szy stopień egzekucyi na częściach realności Nr. 17 w Dukli, niegdyś do Pinkasa Spiry należących, w celu wydobycia na rzecz spadkowej masy Jędrzeja Solskiego sumy 100 złr. m. k. z przyn., równie też celem doręczenia dalszych uchwał, któreby w tej sprawie ekzekucyjnej zapadły, kuratora w osobie p. Tomasza Witkiewicza w Dukli.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dukla, dnia 20. czerwca 1871.

(1476 3—3) **E d y k t.**

Nr. 4483. C. k sąd powiatowy deleg. miejski w Samborze nieobecnemu z miejsca pobytu niewiadomemu Eugeniuszowi Rudolfowi i niewiadomym z miejsca pobytu i z imienia spadkobiercom ś. p. Amalii Hammer, podaje do wiadomości, że Anna urodzona Andriovios owdowiałej Rudolf bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dnia 24. stycznia 1870 r. pozostawiwszy ruchomy majątek, w Samborze zmarła. Wzywa sąd tychże, by do spadku tego w przeciągu jednego roku się zgłosili, inaczej bowiem po upływie tego terminu postępowanie spadkowe z kuratorem dla nich w osobie p. Alfreda Rudolfa ustanowionym i zresztą spadkobiercami załatwione zostanie.

Sambor, dnia 2. czerwca 1871.

(1477 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1526 cyw. Z c. k. sądu powiatowego w Żurawnie ogłasza się niniejszem, że prześwietny c. k. sąd obwodowy w Samborze uznał uchwałą z dnia 2. maja 1871 l. 4880 zgodnie z wnioskiem tego c. k. sądu z dnia 23. kwietnia 1871 l. 947 tutejszego kominiarza i właściciela realności Augusta Spatny za marnotrawcę.

Żurawno, dnia 16. czerwca 1871.

(1479 3—3) **E d y k t.**

Nr. 36052. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Tadeusza Cywińskiego, że Franciszek Bojarski przeciw niemu na dniu 28. czerwca 1871 do L. 36052 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 160 złr. z pn. wniósł, któren na dniu dzisiejszym do L. 36052 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Cywińskiego wiadomem nie jest, ustanowił c. k. sąd handlowy dla niego kuratora w osobie p. adw. Dr. Goreckiego z zastępstwem p adw. Dr Semilskiego i temuż powyższy nakaz zapłaty doręczył. — Wzywa się przeto p Tadeusza Cywińskiego, ażeby się wcześnie do sądu zgłosił, lub ustanowionemu kuratorowi albo innemu przez siebie obranemu rzecznikowi, środki do swej obrony udzielił, gdyż inaczej szkodę z zaniedbania tego wynikłą sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 28. czerwca 1871.

(1480 3—3) **E d y k t.**

Nr. 8444 C. k. sąd krajowy w Krakowie w sprawach cywilnych podaje do wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucyi nakazu płatniczego z 17. marca 1868 L. 2235 wydanego w sporze wekslowym Antoniego Sapalskiego przeciw Karolowi Kempter deklarowanemu spadkobiercy Józefy Kempter celem zaspokojenia dłużnej sumy 1000 złr w. a. z procentem po 6% od dnia 1. stycznia 1870 z kosztami przyznanemi 5 złr. 3 ct. w. a., 7 złr. 96 ct. w. a. i 8 złr. 78 ct. w. a, tudzież z kosztami, które się obecnie w kwocie 85 złr. 8 ct. w. a. przyznaje, dozwala i rozpisuje przymusową sprzedaż 1/3 części realności pod L. 18 Dz. VIII/14 Gm. VI w Krakowie położonej wraz z 1/3 częścią gruntu do tej należącego — wedle ks. gł. Gm. VI vol nov. 2 pag 246 i 249 n. 2, 3 i 10 haer. na imię Józefy Kempter intabulowanej a względnie jej spadkobierców: Karola Kemptera i Waleryi z Kempterów Piwowarskiej własnej — przez publiczną w dwóch terminach, w gmachu c. k. sądu krajowego dla spraw cywilnych w Krakowie odbyć się mającą licytacyę a to: dnia 21. lipca 1871 i dnia 17. sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10. zrana pod warunkami następującemi.

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 3110 złr. w. a. niżej której 1/3 część realności tej w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytowaniem jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 311 złr. w. a. w gotówce lub w obligacyach publicznych austryackich

3. Chęć kupna mającym wolno wyciąg tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przeglądnąć lub w odpisie podjąć.

W razie nieprzedania tej realności w powyższych terminach w cenie szacunkowej lub wyżej takowej termin do ustanowienia lżejszych warunków licytacyi, wedle przepisu §. 148 U. S. na dzień 17. sierpnia 1871 o godzinie 4 po południu wyznacza się, na który kredytorowie hipoteczni stawić się winni

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się wszystkich wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu: Karola Hesa, Franciszka Hesa i Wincentego Anderle jako spadkobierców po Annie Hes, — tudzież niewiadomych spadkobierców ś. p. Jana Hesa — potem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Ernesta Rudolfa Kämpfa, nareszcie wszystkich wierzycieli, którymby ogłoszenie licytacyi przed terminem i później wydawane rezolucye doręczone być nie mogły — w końcu tych wierzycieli, którzyby po dniu 3. maja 1871 z prawami na przedmiot sprzedać się mający do hypoteki weszli na ręce dla nich w osobie adw. kraj. Dr. Wyrobka ustanowionego kuratora

Kraków, dnia 30. maja 1871.

(1487 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1240-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy gremium c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie posady nadradcy skarbowego, oraz referenta w sprawach lasowych w VI. klasie dyet i z roczną płacą 2100 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swe w przeciągu czterech tygodni wnieść do prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu i w takowych udowodnić wyższe naukowe wykształcenie w gospodarstwie lasowem i w ogóle dotychczasową praktykę w lasowości, znajomość przepisów co do oszacowania, ocenienia i utrzymywania lasów i dotyczącej rachunkowości, znajomość służby administracyjnej, tudzież że językami krajowymi w piśmie i w mowie dokładnie władają.

We Lwowie, dnia 27. czerwca 1871 r.

(1489 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 49. Izba notaryalna we Lwowie na podstawie §. 147 ust not. i uchwały c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 24. czerwca 1871 do l. 35130 podaje do publicznej wiadomości, iż po zmarłym na dniu 23go czerwca 1871 ś. p. Franciszku Postępskim c. k. notaryuszu we Lwowie akta notaryalne i pieczęcie zachowane będą w archiwum c. k. Izby notaryalnej lwowskiej, które się znajduje w lokalnościach budynku OO Bernadynów we Lwowie, gdzie zachowują się także akta grodzkie; akta zaś odnoszące się do komisyj sądowych oddane zostały c. k. notaryuszowi p Włodzimierzowi Dulębie, którego c. k. sąd krajowy ustanowił tymczasowym zastępcą w miejsce zmarłego c. k. notaryusza Franciszka Postępskiego.

Lwów, dnia 30. czerwca 1871.

(1490 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 279. Wydział lwowskiej Izby adwokatów podaje w myśl §. 21 ustawy z dnia 6. lipca 1869 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Maurycy Jekeles, adwokat w Jarosławiu wniósł pod dniem 14go czerwca 1871 do l. 279 zawiadomienie, iż z dotychczasowej swej siedziby do Lwowa przenieść się zamyśla.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 20. czerwca 1871.

(1501 3—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 114 i 116. Wydział Izby adwokatów w Przemyślu podaje w myśl § 7 ust. adw. z 6go lipca 1868 l 96 Dz. p. p. do wiadomości, że p. Wojciech Schubert, pensyonowany radca c. k. sądu krajowego wyższego, wpisanym został w księgę adwokatów tutejszej Izby, jako adwokat praktykę w Dobromilu wykonywujący, zaś w myśl §. 21 powyższej ustawy, że wedle doniesienia z 15. czerwca 1871 uczynionego p. Dr. Maurycy Jekeles dotychczas jako adwokat w Jarosławiu urzędujący przenosi swoją siedzibę urzędowania z dniem 15. września 1871 do Lwowa.

Przemyśl, dnia 29. czerwca 1871.

(1504 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2851. Upoważnienie udzielone wys. Ministerstwu ustawami z dnia 28go listopada 1870 (Dz pr. p. Nr. 138), dnia 26go lutego 1871 (Dz. pr. p. Nr. 15), 29go marca 1871 (Dz. pr. p. Nr. 23), 27go kwietnia 1871 Dz pr. p Nr. 31) i 27go maja 1871 (Dz. pr. p. Nr. 42) do pobierania podatków stałych i niestałych, również jak i należytości rządowych wraz z dodatkami, według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości ustawą z dnia 12. kwietnia 1870 (D p. p. Nr. 52) oznaczonej, za czas od 1go stycznia do końca czerwca r. b. zostało na mocy ustawy z dnia 28. czerwca 1871 w równej mierze także i na miesiąc lipiec r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. Ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1871 l. 19431 pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego, jako też rata podatku zarobkowego za półrocze 1871, w lipcu zapadające.

Trzecia zaś rata kwartalna podatku dochodowego z końcem września zapadająca, na razie żądaną być nie może.

Co się w ślad tutejszego rozporządzenia z dnia 30. maja 1871 l. 1200 do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 30. czerwca 1871.

Kundmachung.

Nr. 28501. Mit dem Gesetze vom 28. Juni 1871 wurden die in den Gesetzen
vom 28. November 1870 R. G. Bl. Nr. 138
„ 26 Februar 1871 R. G. Bl. Nr. 15,
„ 29. März 1871 R. G. Bl. R. 23
„ 27. April 1871 R. G. Bl. Nr. 31 und
„ 27. Mai 1871 R. G. Bl. Nr. 42 dem Ministerium ertheilte Ermächtigung, die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Staatszuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig bestehenden Bestimmungsgesetzen und zwar die Zuschläge zu den directen Steuern in der durch das Finanzgesetz vom 12ten April 1870 R. G. Bl. Nr 52 bestimmten Höhe, in der Zeit vom 1ten Jänner bis Ende Juni 1871 fortzuerhebn, in gleicher Weise auf den Monat Juli 1871 ausgedehnt.

In Gemäßheit des die Ausführung dieses Gesetzes bezweckenden hohen k. k. Finanz-Ministerial-Erlasses vom 28. Juni 1871 Z. 19431 werden die an der Grund- Hausclassen- und Hauszinssteuer im Juli fälligen Quartalsraten, dann die im Juli für den II. Semester 1871 fällige antizipative Rate an die Erwerbsteuer ganz eingehoben, wogegen die an der Einkommensteuer erst mit Ende September fällige dritte Quartalsrate vorläufig nicht eingefordert werden darf.

Dies wird im Nachhange zur h. o. Kundmachung vom 30. Mai 1871 Z. 1200-Pr. zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 30. Juni 1871.

(1482 2—3) **E d y k t.**

Nr. 8806. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo czyni, że otworzony w skutek uchwały tego c. k. sądu obwodowego z dnia 22. marca 1871 do L. 3081 konkurs na majątek Jakuba Hersch Adlerstein kupca w Kołomyi, zniesiony został na podstawie §. 66 i 154 ord. konk. uchwałą tego sądu obwodowego z dnia dzisiejszego do L 8806.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 21. czerwca 1871.

(1483 2—3) **E d y k t.**

L. 3038. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że Fedor Łysak włościanin z Holihrad za marnotrawcę sądownie ogłoszony i kuratorem dla niego Fedko Horiszny ustanowiony został.

Z c. k. Sądu powiatowego

Zaleszczyki, dnia 26. czerwca 1871.

(1485 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 21119. W celu zabezpieczenia dostawy materyału konserwacyjnego dla gościńców państwowych w okręgu budowniczym Złoczowskim na rok 1872, lub też ewentualnie na trzy lat, t. j. na r. 1872, 1873 i 1874 odbędzie się dnia 20. lipca 1871 o godzinie 12. w południe w tamtejszem c. k. starostwie licytacya zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1872 dla 12tej, 13tej i 1. 2 3. części 14tej mili Lwowsko-Brodzkiego gościńca oraz dla drogi do łomu w Ponikwy 1036 pryzm w cenie fiskalnej 7218 zł. 75 kr. w. a, dla 2; 3. 4. 5. i 6. mili Złoczowsko-Zaleszczyckiego gościńca; 2511 pryzm w cenie fiskalnej 13689 zł. 26 kr. w. a.; nareszcie dla 1. 2. 3. części 1szej mili Brodzko-Radziwiłowskiego gościńca, a to tylko dowóz, roztłuczenie i złożenie 500 pryzm w cenie fiskalnej 4418 zł. 60 kr. w. a. — zatem razem 4047 zł. pryzm w cenie fiskalnej 25326 zł. 61 kr.

Bliższe warunki licytacyi przeglądnąć można w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1872, zaopatrzone w 5proc. wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisu, lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1871.

(1491 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2787. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie podaje do wiadomości, że na dniu 25. kwietnia 1816 zmarł w Grobowcu przysiołku do Piłatkowiec Franciszek Kuszewski, były reprezentant skarbu Piłatkowieckiego, pozostawiwszy wedle podania rozporządzenie ostatniej woli z daty 20. kwietnia 1816 i troje dzieci; Józefa Macieja dw. im., Katarzynę i Barbarę Kuszewskich.

Ponieważ sądowi ani treść mniemanego rozporządzenia ostatniej woli, ani spadkobiercy lub wrazie ich śmierci tychże prawonabywcy nie są znajomi, c. k sąd powiatowy wzywa zatem spadkobierców zmarłego Franciszka Kuszewskiego, lub wrazie ich śmierci tychże prawonabywców, aby w ciągu jednego roku licząc od dnia poniżej umieszczonego objawili swoje prawa, jakieby do tego spadku z tytuły dziedzictwa rościć sobie chcieli, i wykazawszy tytuł do tegoż się zgłosili.

W przeciwnym razie pertraktacya spadku, dla którego z powodu, iż takowy ze złożonych w depozycie sądowym papierów wartościowych i z gotówki się składa kuratora się nie ustanawia, będzie się toczyć z tymi tylko, którzy go przyjmą i tytułu wykażą i tym tylko zostanie spadek przyznanym, wrazie zaś gdyby go nikt nie przyjął, zostanie takowy jako spadek bezdziedziczny państwu oddanym.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczów, dnia 22. czerwca 1871.

(1486) **Kundmachung.**

Nr. 27644. Die von Dr. Alois Klar, k. k. Professor der Prager Universität unterm 2. Jänner 1833 errichtete Künstlerstiftung mit dem Genuße jährlicher 500 fl. öst. Währ. ist nach Heinrich Capek in Erledigung gekommen

Zu dieser Stiftung sind Künstler, nämlich Maler und Bildhauer berufen:

a) welche Böhmen zum Vaterlande haben; bei deren Abgange jene aus den übrigen Ländern des österreichischen Staates,

b) die unbescholtenen Wandels und guten Rufes sind,

c) ihre vorzüglichen Talente und Anlagen zur schönen Kunst und ihre entschiedene Vorliebe zu derselben als angehende bildende Künstler durch mehrere nach dem unbefangenen Urtheile anerkannt rechtschaffener und bewährtbefundenen Kunstverständiger gelungenen Proben und Kunstleistungen (von bloß mechanischen ist hier keine Rede) vortheilhaft dargethan und erwiesen haben, und welche

d) eifrigst befließen sind, ihre Ideale der Kunst mit den vorzüglichsten Meisterwerken der Vor- und Mitzeit vergleichend zusammenzuhalten, zu studiren, sich zur Vervollkommnung aufzuschwingen und in ihren Leistungen mit Erfolg zu veraugenscheinlichen, überhaupt durch ein sinniges Anschauen und Studium vollendeter Meisterwerke sich und ihren Kunstdarstellungen die möglichste Vollkommenheit zu erstreben,

e) der Genuß der Stiftung dauert durch zwei Jahre und kann bei vorzüglich guten durch öffentlich gegebene Proben ausgezeichneter Talenten und gemachten Fortschritten auch durch drei Jahre bewilligt werden.

Die Verlängerung ist in diesem Falle ebenso wie die erste Verleihung bei dem Präsentator anzusuchen, nur entfällt für diesen Fall die Beibringung der später angedeuteten zwei Preiszeichnungen,

f) die Obliegenheit des Stiftlings ist keine andere als die ihnen die Liebe zur Kunst selbst zur Pflicht macht, nämlich, daß er wenigstens zwei Drittheile der anberaumten Zeit in Italien insbesondere in Rom einzig der Kunst lebe und bei dem Austritte aus der Stiftung der Kirche seines Tauf- oder letzten hierländigen Wohnortes, (wenn er in Böhmen nicht geboren wäre) sogleich mit einem Producte seiner Kunst, einem Gemälde, einer Statue und dergl. auf eine der Kunst, der Kirche, dem Vaterlande und einer für den Mit- und Nachwelt würdige Art bedenke,

g) wird der Stiftungsgenuß einem Künstler noch ein drittes Jahr eingeräumt, so muß er die hier ausgesprochenen Vepflichtung gegen die betreffende Kirche schon während diesem dritten Jahre unter sonst zu gewärtigenden Folgen erfüllen,

h) der Concurs für diese Stiftung wird auf ein Jahr, nämlich bis 1. Mai 1872 ausgeschrieben, und die sich hierum bewerben wollenden Künstler werden aufgefordert, zwei Preisaufgaben nach eigener Erfindung zu liefern, von denen die eine aus einem in Oel gematten oder in Stein oder Thon geformten Bilde mit wenigstens einer oder zwei Menschengestalten in etwas verkleinertem Maßstabe und die andere in einer Zeichnung von mehreren Menschengestalten zu bestehen hätte, deren Darstellung aus den heiligen Schriften des alten und neuen Bundes, den Legenden der Heiligen, der Geschichte überhaupt, und jener des Vaterlandes insbesondere zu nehmen sein wird.

Diese beiden Preisarbeiten sind bis Ende April 1872 portofrei bei dem k. k. Concepts-Adjuncten Rudolf Klar in Leitmeritz als derzeitigen Mitpräsentator der Professor Dr. Alois Klar'schen Künstlerstiftung gegen Empfangsbestätigung zu überreichen.

K. k. Statthalterei für Böhmen.

Prag, am 17. Juni 1871.

(1514 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5689. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Samborze podaje do wiadomości, że ogłoszona tegoż o wpisach do rejestru handlowego w bieżącym roku 1871 w gazecie lwowskiej i gazecie wiedeńskiej umieszczać będzie.

C. k. sąd obwodowy

Sambor, dnia 23. maja 1871.

(1517 1—3) **E d y k t.**

L. 11351. Lwowski c. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy zaginionych wedle podania następujących papierów wartościowych, jako to:

1. 4proc. listu zastawnego galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Seryi III. Nr. 16269 na 1000 zł. opiewającego na okaziciela pod datą 1. lipca 1864 wydanego z kuponami, z których pierwszy płatny jest 30. czerwca 1871, ostatni 30. czerwca 1874.

2. 4procent. listu zastawnego tegoż Towarzystwa Ser. IV. Nr. 5098 na 500 zł., wydanego na okaziciela pod datą 1. lipca 1862 z kuponami, z których pierwszy płatny jest 30. czerwca 1871, ostatni 30. czerwca 1872.

3. 4proc. listu zastawnego tegoż Towarzystwa na 500 zł., Ser. IV. Nr. 5902, wydanego na okaziciela pod datą 1. lipca 1863 z kuponami, z których pierwszy płatny 31. grudnia 1870, ostatni 30. czerwca 1873,

4. 4procent. listu zastawnego tegoż Towarzystwa Ser. IV. Nr. 6457, wydanego na okaziciela pod datą 1. lipca 1864 z kuponami, z których pierwszy płatny 31. grudnia 1870, ostatni 30. czerwca 1874.

5. 4procent. listu zastawnego tegoż Towarzystwa Ser. V. Nr. 22818 na 10 zł., wydanego na okaziciela pod datą 1. lipca 1868 z kuponami, z których pierwszy płatny jest 31. grudnia 1870, ostatni zaś 31. grudnia 1878.

6. Obligacyi funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej Nr. 5612 i 16772, każda na 100 zł. z kuponami, z których pierwszy płatny 1. listopada 1870, ostatni zaś 1. listopada 1873,

aby pomienione listy zastawne i obligacye indemnizacyjne w przeciągu trzech lat licząc od zapadnięcia płatności ostatniego płatnego kuponu, lub gdyby te listy zastawne albo obligacye indemnizacyjne przed zapadnięciem płatności ostatniego z kuponów wylosowano w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni po zapadnięciu płatności wylosowanego listu zastawnego lub obligacyi, kupony zaś w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni po zapadnięciu płatności takowych lub w razie wylosowania papieru wartościowego, do którego się odnoszą, po zapadnięciu płatności tegoż sądowi krajowemu tem pewniej przedłożyli, abowiem w razie przeciwnym takowe za amortyzowane uznane będą

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6 maja 1871.

(1518 1 3) **E d y k t.**

Nr. 55067, 26370. C. k. sąd krajowy wzywa posiadacza obligacyj za dostarczone naturalia z dnia 1. listopada 1829 Nr. 10248 Ser. 486 na 243 złr. 28⅛ ct. w. w na gminę Łuczyńce wystawionej a wedle podania zgubionej, aby takową w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożył, inaczej po upływie tego terminu bezskutecznym amortyzowaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. Grudnia 1870.

(1520 1–3) **E d y k t.**

Nr. 10248. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie z powodu wniesionej przez Teklę Dyrlinę pod dniem 29. maja 1871 do L. 10248 prośby o uznanie jej męża Bartłomieja Dyrlę za zmarłego, celem powtórnego zamęścia, ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bartłomieja Dyrli z Rybia starego powiatu Dobczyckiego, który wskutek pomoru głodowego w r. 1847 miał umrzeć w Bochni, — kuratorem p. adw. kraj. Dr. Hajdukiewicza z zastępstwem p. adw. kraj. Dr. Wilkosza i wzywa wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach nastąpionej śmierci tegoż Bartłomieja Dyrli mieli wiadomości, aby w zakresie jednego roku o tem sądowi krajowemu lub ustanowionemu kuratorowi donieśli, zaś samego Bartłomieja Dyrlę, w razie gdyby dotąd przy życiu pozostawał, wzywa, aby w oznaczonym terminie się zgłosił lub miejsce swojego pobytu oznajmił, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu, co z prawa wypada, zarządzonym zostanie

Kraków, dnia 13. czerwca 1871.

(1521 1–3) **Edict.**

Nr. 1383. Vom k. k. Bezirksgerichte Głogów wird bekannt gegeben, daß in der Executionssache des Mortko Karpf wider Eheleute Hersch und Scheindel Mantel pto. 132 fl. dann 3 fl. 32½ kr. und 1 fl. 50 kr. öst. W. die executive Feilbietung der dem Hersch Mantel gehörigen auf 600 fl. öst. W. gerichtlich geschätzten Eigenthumshälfte des im Ringplatze sub Nr. 219 in Głogów gelegenen Hauses bewilliget, und zu deren Vornahme die Tagfahrt auf den 8. August u. 12. September 1871, jedesmal Vormittags um 10 Uhr in der hiesigen Gerichtskanzlei mit dem Beisatze angeordnet wurde, daß wenn die in Execution gezogene Realitätshälfte nicht über oder um den Schätzungswerth an Mann gebracht werden würde, die Tagfahrt zur Vereinbarung erleichternden Licitationsbedingnisse auf den 28. September 1871 angeordnet wurde.

Der Tabularextract, wie auch die Licitationsbedingnisse können in der Gerichtskanzlei eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Głogów, am 21. Juni 1871.

(1522 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1776 cyw. C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości, że w dniu 11. sierpnia 1871 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym pod ułatwiającemi warunkami publiczna sprzedaż realności pod Nr. 70 w Mikołajowie położonej na cenę 2658 złr 72 ct. w. a oszacowanej.

Wadium, które do ceny kupna wliczone będzie, wyznacza się na kwotę 200 złr.

Realność w razie nieofiarowania ceny szacunkowej niżej takowej sprzedaną zostanie.

Nabywca w przeciągu dni 14 po przyjęciu licytacyi do wiadomości złożyć ma pierwszą połowę ceny kupna, drugą zaś połowę w przeciągu dalszych 4 miesięcy.

Kuratorem dla wierzycieli, którzyby do rozpisaniu licytacyi na hypotekę weszli, lub którymby uchwała niniejsza nie mogła być doręczoną, nstanawia się p. Piotra Łabowskiego w Mikołajowie mieszkajacego.

Bliższe warunki wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 19. czerwca 1871.

(1523) **E d y k t.**

Nr. 37011. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 3. lipca 1871 wykreślone zostało z rejestru handlowego firm spółkowych, przy firmie J. L. Singer et Comp upoważnienie p. Adamowi Bobek do podpisywania firmy per procura udzielone.

Lwów, dnia 3. lipca 1871.

(1524 1—3) **E d y k t.**

L. 31048. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Dr. Kornel Lewicki i Ludmila z Tergondów Uniatycka przeciw pupilom z życia i miejsca pobytu niewiadomym pupilom Ignacego Małachowskiego, a to Mikołajowi, Dyonizemu, Janowi, Ignacemu, Anieli i Franciszce Ludwice, także zwanej, Wanda Małachowskim o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Jamelny obowiązku oddania gruntów Merliska czyli Olszniki zwanych, tudzież złożenia rachunków dn. 5. czerwca 1871 do l. 31048 wnieśli pozew i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 8. sierpnia 1871 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu tych zapozwanych jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Hryszkiewicza z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Henryka Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10 czerwca 1871.

(1528 1–3) **K o n k u r s.**

Nr. 1009 pr. W celu obsadzenia posady adjunkta dyrekcyi urzędów pomocniczych przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie, z roczną płacą 700 złr. w. a i z prawem posunięcia się na 800 złr. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem dni 14 od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowym dzienniku gazety lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby wykazami należycie poparte, wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu obwodowego.

Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego

Złoczów, dnia 4. lipca 1871.

(1506 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 22628. Przy c. k. zarządzie salinarnym w Wieliczce jest do obsadzenia prowizoryczna posada fizyka, względnie lekarza salinarnego, pierwsza w IX. klasie dyet z roczną płacą 900 zł., druga 700 zł. rocznego wynagrodzenia (Bestallung).

Do obydwóch posad przydzielone są nadto emolumenta, jako to: używanie pomieszkania i ogrodu in natura, pobór deputatu soli i roczny dodatek na konie w kwocie 200 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę ma podania, zaopatrzone w metrykę urodzenia, dowód osiągniętego stopnia doktora medycyny i chirurgii, odbytej praktyki lekarskiej i znajomości języków polskiego i niemieckiego, oraz świadectwo stanu zdrowia, najdalej w przeciągu trzech tygodni od daty ogłoszenia konkursu przedłożyć w drodze przełożonego urzędu c. k. dyrekcyi krajowej skarbowej.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 4. czerwca 1871.

(1492 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2583 cyw. C. k. sąd powiatowy w Brzesku podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Racheli Steinlaufowej celem zaspokojenia sumy 210 złr. w. a. z pn. dozwolił na sprzedaż przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod Nr. k 28 w Dziekanowie ad Sterkowiec położonej, 6 morgów gruntu bez budynków obejmującej, Katarzyny Wiсowej własnej i ciała tabularnego niemającej w trzech terminach, to jest na dniu 8. sierpnia, na dniu 29. sierpnia i na dniu 19. sierpnia 1871 w c. k. sądzie powiatowym w Brzesku zawsze o godzinie 9 przed południem odbyć się mającą, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywolania ustanawia się cena szacunkowa w akcie szacunkowym uwidoczniona w sumie 90 złr. w. a.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 90 złr. w a. jako wadyum do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach albo w listach zastawnych kredyt. Towarzystwa galic. wraz z kuponami według kursu z dnia poprzedzającego licytacyę.

3. Nabywca winien w 30 dniach w zatwierdzeniu aktu licytacyi złożyć całą cenę kupna do depozytu sądu tutejszego, poczem temuż kupiona realność na jego koszt w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności wręczonym zostanie; jednakże winien nabywca zostawić na dożywociu sad i 30 zagonów Szymonowi Janiszowskiemu w jego posiadaniu będących.

4. Wrazie niedopełnienia jakiego warunku licytacyi przez nabywcę, na prośbę egzekucyę popierającej relicytacya tej realności w jednym tylko terminie odbyć się mająca na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy rozpisaną i realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, a za doznane straty odpowiada nabywca nietylko złożonem wadyum, ale także całym swoim majątkiem

Resztę warunków można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Brzesko, dnia 20. czerwca 1871.

(1519 3 - 3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1583-R. P. Stosownie do reskryptu c. k. ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1871 do l. 18401 ma być obsadzona większa liczba posad mierniczych z diurną trzech (3) zł. w. a., a to dla wykonania czynności mierniczych nakazanych ustawą z dnia 24. maja 1869 o uregulowaniu podatku gruntowego, tak w okręgu tutejszej komisyi krajowej, jak niemniej w okręgach komisyi krajowych Tarnopolskiej i Krakowskiej podatku gruntowego na czas trwania tej czynności.

Ubiegający się o te posady winni wnieść podania swoje do trzech tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego, do Prezydyum tutejszej komisyi krajowej podatku gruntowego i do podania załączyć legalne świadectwa, udowadniające obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki odbyte i egzamina praktyczne, uzdolnienie do pomiaru geometrycznego, nienaganne zachowanie i zdrowie fizyczne, nareszcie dotychczasową służbę lub zatrudnienie, i że władają językami używanemi w tej części kraju, w której życzą sobie być umieszczonemi.

Z Prezydyum c. k. komisyi krajowej podatku gruntowego.

Lwów, dnia 3. lipca 1871.

(1481 2—3) **E d y k t.**

L. 7672. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie niewiadomym z miejsca pobytu pp. Karolowi i Brygidzie Krukowieckim celem doręczenia im uchwał dotyczących w sprawie roszczonego przez nich prawa własności do ruchomości u p. Rozalii Szembek na rzecz F. R. Friedmanowej pto. 290 zł. w. a. w protokole de praes. 7. września 1870 l. 17498 pod pozycyami 40 do 62 tymczasowo zajętych i oszacowanych, a następnie na rzecz F. R. Friedmanowej pto 240 zł. w. a. z przyn. w skutek uchwału z 16. stycznia 1871 l. 25240 i na rzecz Ch. Lembergerowej pto. 186 zł. w. a. z przyn. w skutek uchwały z 28. marca 1871 l. 5280 podzajętych i oszacowanych, ustanawia kuratora w osobie p. Dra Hajdukiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego i o tem ich powiadamia z poleceniem, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebnych środków prawnych udzielili lub też innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k. sąd krajowy zawiadomili, w przeciwnym bowiem razie sami sobie szkodliwe skutki przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 6. czerwca 1871.

(1494 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 25699. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcach państwowych w Stanisławowskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się na dniu 20go lipca 1871 w tamtejszem c. k. Starostwie powtórna publiczna licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót na rok bieżący do wykonania przeznaczonych wynosi 6505 zł. $11\frac{1}{2}$ kr. w. a.

Warunki dotyczące tych budowli, jak niemniej sumaryczny kosztorys i ceny jednostkowe przejrzanemi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty, zaopatrzone w 5-proc. wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, i to na wszystkie gościńce razem, lub też tylko na pojedyńcze sekcye drogowe, w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12. w południe wniesione być mają.

Rozumie się samo przez się, że i zaofiarowania przewyższające ceny fiskalne wniesione być mogą.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisu uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1871.

(1495 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 26503. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budowniczym Kołomyjskim na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na r. 1872, 1873 i 1874, odbędzie się dnia 20. lipca 1871 r. o godzinie 12. w południe w tamtejszem c. k. starostwie licytacya zapomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1872 na gościńcu Biała-Stryj-Sniatyn-Kuty-Kołomyja i Kołomyja-Uścieczko 2785 pryzm w kwocie 8579 zł. 35 kr. w. a.

Bliższe warunki przeglądnąć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu lub też tylko na rok 1872 zaopatrzone w 5procentowe wadyum z wyraźnem oświadczeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami w wskazanym terminie wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisu lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1871.

(1497 2—3) **E d y k t.**

Nr. 5596 cyw. C k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia p. Jana Lewandowskiego, iż na prośbę p. Antoniny Ebenführer na dniu 26. maja 1871 do L. 5596 podaną, extabulacya sumy 303 złr. $8\frac{1}{4}$ ct. m. k. ze stanu biernego realności Nr. k. 338 w Przemyślu na Błoniu położonej, uchwałą z dnia 16. czerwca b. r. L. 5596 dozwoloną została, i uchwałę tą, gdy miejsce pobytu p Jana Lewandowskiego niewiadomem jest, ustanowionemu dlań celem doręczenia tej uchwały kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Skałkowskiego dorącza się.

Przemyśl, dnia 14. czerwca 1871.

(1499 2-3) **E d i c t.**

Nr. 9603. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów werden hiemit Kazimir und Cecilia Rozwadowski verständigt, daß am 22. Juli 1871, Z. 9109 gegen dieselben auf Grundlage des Wechsels ddto. Niebyłów 12 Mai 1868, der Zustellungsauftrag der Wechselsumme von 80 fl. öst. Währ. s. N. G. zu Gunsten des Girators Jacob Fischler erlassen, und dem für dieselben aufgestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Eminowicz mit Vertretung des Herrn Advocaten Dr. Tutak in Stanisławów zugestellt worden ist.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 30. Juni 1871.

1500 2—3) **E d i k t.**

Nr. 25844. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen des Naftali H. Rosner hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels ddto. Lemberg den 1. December 1870 über 64 fl. öst. W. ausgestellt vom Naftali H. Rosner an eigene Ordre, zahlbar am 2. Jänner 1871 in Lemberg, und vom Josef Ornstein als Acceptanten unterschrieben in die Ausfertigung eines Amortisirungs - Edictes gewilligt werden; daher dem Inhaber dieses Wechsels aufgetragen wird, denselben binnen 45 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung des Edictes in der ämtlichen Lemberger Zeitung um so sicherer dem Gerichte vorzulegen, widrigens nach Verlauf dieser Frist dieser Wechsel als amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 31. Mai 1871.

(1505 2—3) **K o n k u r s.**

L. 931. W celu obsadzenia trzech posad radców przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 2000 zł. w. a., ewentualnie 1800 zł. i 1600 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs terminem 14-dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o te posady, mają swoje prośby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30 czerwca 1871.

(1510 2—3) **E d i k t.**

Nr. 5764. Vom k. k. Kreis- als Wechselgerichte in Sambor wird kundgemacht, daß über Einschreiten des David Robinsohn das Amortisations-Verfahren über den vom Chaskel Schiffmann acceptirten Wechsel ddto. Borysław den 30. April 1871 acht Tage a dato zahlbar, über 280 fl. öst. Währ lautend mit der Adresse Chaskel Schiffmann in Borysław eingeleitet wurde.

Es wird demnach Jedermann, welcher den obbeschriebenen Wechsel besitzen sollte, aufgefordert, denselben hiergerichts binnen 45 Tagen um so gewisser vorzulegen, als sonst nach fruchtloser Verstreichung dieser Frist der erwähnte Wechsel für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte

Sambor, am 23. Mai 1871.

(1511 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3500 sąd. C k. sąd powiatowy w Białej czyni wiadomo, iż celem ściągnięcia wywalczonej przez Emila Barkana pretensyi w kwocie 350 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż publiczna dłużnika Karola Schimke własnej a pod Nr. 284 st./297 n w Białej położonej realności dozwoloną została i na dwóch terminach dnia 28. lipca i 28. sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10 rano się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa pomienionej realności w kwocie 2121 złr. 96 ct, poniżej której realność ta na tych terminach sprzedaną nie będzie; każdy chęć kupna mający przed rozpoczęciem licytacyi złoży do rąk komisyi sądowej wadyum 10% ceny szacunkowej w bankotach lub papierach rządowych kursu bieżącego. — Reszta warunków licytacyjnych wraz z aktem oszacowania i wyciągiem hipotecznym w sądzie przejrzane być mogą. — O czem strony sporne tudzież wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele niewiadomi i którymby z jakichkolwiekbądź powodów decyzya licytacye dozwalająca albo wcale nie, albo zapóźno doręczoną została, lub którzyby po dniu 4. maja r. b. do hipoteki weszli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Daniela, tudzież przez edykta zawiadomieni zostają.

Biała, dnia 3. czerwca 1871.

(1512 2—3) **E d y k t.**

Nr. 146 cyw. C. k. sąd powiatowy w Radłowie podaje do powszechnej wiadomości, że stósownie do wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 31. grudnia 1870 Nr. 17573 w celu zaspokojenia przyznanej Szaji Rappaport przeciwko masie leżącej Feiwla Manoa i Ryfce Mann pretensyi w kwocie 56 złr. w. a. z 6% od dnia 4. maja 1866, kosztami 6 złr., 3 złr., 4 złr. 2 ct., 13 złr. 25 ct., 3 złr. 92 ct. i 8 złr. tudzież kosztami podania o licytacyą 5 złr. 11 ct. przymusowa publiczna (licytacya) sprzedaż realności dłużników w Zaborowie pod Nr. k. 70 położonej, protokołem z dnia 23. września 1869 opisanej — zaś protokołem z dnia 26 kwietnia 1870 oszacowanej — ciała tabularnego niestanowiącej na dwóch terminach, a to, na dniu 28. sierpnia 1871 i 11. września 1871 każdą o godzinie 10 przed południem w tym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądowo wydobyta wartość szacunkowa w kwocie 85 złr. w. a.

2. Realność ta na 1 terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na 2 zaś także poniżej takowej sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi wadjum w kwocie 10 złr. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadjum nabywcy zatrzymanem, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Nowonabywca winien będzie zaraz po ukończonej licytacyi całkowitą cenę kupna do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Reszta warunków licytacyi, jakoteż akt opisania i oszacowania w registraturze tutejszej — a w domu licytacyi u komisyi licytacyjnej przejrzane lub odpisane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radłów, dnia 7. maja 1871.

(1513 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2071. C. k. powiatowy sąd w Starem mieście Franciszkowi hrabiemu Mycielskiemu właścicielowi dobr Spas niewiadomego miejsca pobytu niniejszem wiadomo czyni, iż Fiszel Aberdam przeciw niemu pod dniem 3. marca 1871 L. 569 prowizoryalny pozew o naruszenie w posiadaniu drogi przez Strzelbicki las „Liwurda" prowadzącej, do sądu wniósł i że wskutek dalszej prośby powoda Fiszla Aberdama do prowizorialnej rozprawy powyższego pozwu wedle ces. rozp. z dnia 27. października 1819 na miejscu sporu przeprowadzić się mającej, termin na 26. lipca 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczony, zaś dla pozwanego z przyczyny nieznajomości miejsca jego pobytu Dr. Bazyli Wołosiański adwokat w Samborze kuratorem ustanowiony i temuż pozew doręczony został.

Wzywa się zatem pozwanego Franciszka hrab. Mycielskiego, aby na powyższym terminie lub sam stanął, lub ustanowionemu kuratorowi środki obrony udzielił, lub też innego rzecznika dla siebie ustanowił i o tem sąd uwiadomił, ile że niekorzystne następstwa sobie samemu przypisać będzie musiał.

Stare miasto, dnia 28. czerwca 1871.

(1516 2—3) **E d y k t.**

Nr. 8398. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy następujących, wedle podania zagubionych obligacyi za dostarczenie naturaliów jako to: obligacyi czteroprocentowej z daty 17. sierpnia 1793 Nr. 4469 na rzecz poddanych gminy Mokrzany wystawionej na 17 Reńsk. opiewającej i na dniu 1. maja 1867 Ser. 487 wylosowanej, tudzież obligacyi dwuprocentowej z daty 1. listopada 1829 Nr. 5164/1002 na rzecz gminy Mokrzany wystawionej na 144 Reńskich $12\frac{4}{8}$ ct. opiewającej, i na dniu 2. stycznia 1863 Serie 486 wylosowanej, ażeby pomienione obligacye w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 4 marca 1871.

(1496 2—3) **E d y k t**

Nr. 36383 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Henne Margoles przeciw Włodzimierzowi hr. Baworowskiemu pozew wniesła o 2000 złr. w. a. z pn., wskutek czego pod dniem 1. marca 1871 do L. 11668 nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż, i na jego koszta i szkodę tutejszego adw. Dr. Malego, z substytucyą p. adw. Dr. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie

Lwów, dnia 30. czerwca 1871.

(1498 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2836 cyw. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu w celu zaspokojenia przez Franciszka Gucwę przeciw Marcinowi Swirczkowi wywalczonej kwoty 500 złr. tudzież kosztów sporu 12 złr. 58 ct., 6 złr. 86 ct. i kosztów exekucyi 6 złr. 2 ct., 9 złr. 2 ct., 24 złr. 66 ct. rozpisuje się 3ci termin w celu exekucyjnej publicznej sprzedaży $\frac{3}{10}$ części realności pod Nr. 162 w Nowym Sączu położonej Marcina Swirczka własnych, która to sprzedaż dnia 10. sierpnia 1871 o godzinie 9 przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

Za cenę wywołania tych $\frac{3}{10}$ części realności stanowi się wartość szacunkowa w ilości 1214 złr. 10 ct. wal. austr.

Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium w ilości 121 złr. w a.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze sądowej wglądnąć można O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych Dr. Leona Bersona, Michała Wadowskiego, Mariannę Pasterczyk, Domicelę Nawalaną, małoletnich Ignacego, Katarzynę i Zofię Wadowską do rąk opiekuna Józefa Sobolewskiego, Ignacego Hasa, Salkę Laksa, Zacharyasza Treppera urząd podatkowy, Michała i Antoniię Wadowskich z miejsca pobytu niewiadomych, p. adw. Dr. Zielińskiego jako kuratora wierzycieli hypotecznych, tudzież właścicieli reszty $\frac{7}{10}$ części tej realności Ignacego, Franciszka, Mariannę i Teklę Swirczków przez kuratora p. adw. Dr. Olszewskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 6. czerwca.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.